

Sag anlagt den 11. januar 2017 — Mellifera mod Kommissionen

(Sag T-12/17)

(2017/C 063/52)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Mellifera eV, Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung (Rosenfeld, Tyskland) (ved advokat A. Willand)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse Ares (2016) 6306335 af 8. november 2016, modtaget af sagsøgeren den 11. november 2016, annulleres.
- Europa-Kommissionen pålægges at træffe fornyet afgørelse vedrørende sagsøgerens anmodning om intern prøvelse af gennemførelsesforordning (EU) nr. 2016/1056 om forlængelse af godkendelsesperioden for aktivstoffet glyphosat.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende: Tilsidesættelse af artikel 10, stk. 1, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra g), i forordning (EF) nr. 1367/2006 ⁽¹⁾ og med Århuskonventionen ⁽²⁾.

Sagsøgeren gør inden for rammerne af det første anbringende gældende, at forlængelsen af godkendelsesperioden for aktivstoffet glyphosat er en forvaltningsakt, der kan prøves efter den i artikel 10, stk. 1, i forordning nr. 1367/2006 omhandlede procedure.

2. Andet anbringende: Tilsidesættelse af artikel 17 i forordning (EF) nr. 1107/2009 ⁽³⁾.

— Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionen ikke var beføjet til at forlænge godkendelsen af aktivstoffet glyphosat efter den ovennævnte bestemmelse, da denne ikke fandt anvendelse i det foreliggende tilfælde.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århuskonventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT 2006, L 264, s. 13).

⁽²⁾ ECE/FN-konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21.10.2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT 2009, L 309, s. 1).

Sag anlagt den 12. januar 2017 — Europa Terra Nostra mod Parlamentet

(Sag T-13/17)

(2017/C 063/53)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa Terra Nostra e.V. (Berlin, Tyskland) (ved advokat P. Richter)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Artikel I.4.1 i Europa-Parlamentets afgørelse af 12. december 2016 (nr. FINS-2017-30) om nedsættelse af forfinansieringsbeløbet til 33 % af det fastsatte maksimale beløb samt om pålæg om sikkerhedsstillelse annulleres.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende vedrører en tilsidesættelse af traktaterne samt retsreglerne vedrørende anvendelsen heraf.

- Sagsøgeren har gjort gældende, at der i henhold til artikel 134, stk. 2, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾ og artikel 206, stk. 1, i den delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 ⁽²⁾ ikke kræves garantier i forbindelse med tilskud med lav værdi.
- Sagsøgte har endvidere ingen interesse i, at der stilles sikkerhed, eftersom den anmodning om undersøgelse, som sagsøgte har fremsat mod »Alliance for Peace and Freedom« (herefter »APF«), er helt uden substans og åbenbart ugrundet.
- Desuden har sagsøgte i seks måneder bevidst trukket undersøgelsesproceduren mod APF i langdrag og har derved selv forårsaget sit angivelige behov for sikkerhedsstillelse.
- Endvidere er foranstaltningerne uforholdsmæssige, eftersom sagsøgeren ikke er i stand til at stille sikkerhed, og tilbagekaldelsen af finansieringen truer sagsøgerens økonomiske eksistens, hvilket medfører en forringelse af den politiske konkurrence. Dette udgør et væsentligt indgreb i sagsøgerens grundlæggende rettigheder til ytrings- og foreningsfrihed (artikel 11 og 12 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder).

2. Andet anbringende vedrører magtfordrejning.

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at sagsøgte har begået magtfordrejning. Sagsøgeren er af den opfattelse, at der med sagsøgtes foranstaltninger er tale om en rent politisk manøvre, der har til formål at fratage et mindre populært politisk parti, herunder dets tilknyttede fond, dets økonomiske støtte, og således fordreje konkurrencen mellem politiske partier i EU.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25.10.2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT 2012, L 298, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29.10.2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT 2012, L 362, s. 1).

Sag anlagt den 12. januar 2017 — Landesbank Baden-Württemberg mod SRB

(Sag T-14/17)

(2017/C 063/54)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Landesbank Baden-Württemberg (Stuttgart, Tyskland) (ved advokaterne H. Berger og K. Rübsamen)